

Lauko pavasarē

Dērvuonā jau kap obaga terbalē,
Luopelēs snēiga našta nusikratē.
Jau vākā kūlius verstē madlavuo,
Vēitelē sausa žardēinuo atradē.

Tēp kuožna karta, cīrolē sulaukēs,
Klausaus viel pēmpēs „gīvē, gīvē, gīvē“.
Pamatēs gondra, ēr aš vertaus par galva,
Ka metā būtom baguotē ē česlīvē.

I drapača Bierieli pasikinkēs,
Vēn su runkuovē prakaita nubrauksio.
Ka vākā atneš pavečerka dounas
Ē arkliou i prosnas ibrauksio kuoki kriaukšli.

I vietovē supīlēs mēižiu grūdus,
Tēp truopnē sieklas žemie paskondinsio.
Lai nu darba ne baguots, tik kupruots,
Vēs tēik aš douna pats pasiauginsio.

Išaugš paršēlē, triošē ē žousītē
Ē bulviu derlios dērvuos maktings bus.
Rasintās rodou vēsku leis surinktē,
Moni gaspadēnē kuolīs ē bočious!

Lapelē berža, kap išmalduos kapeikas,
Apēnt bērst žemīn nu mažiausē viejē.
Tošts lēzdos tuoks smūtnos, pasišiaušēs,
Kor mūsa gondrā vākus išperiejē.

Par žēima biški pri pečiaus pasišēldēs,
Sapnousio žemēs grumsta atgējēma.
Apēntās švēisi saulē žemie ritiniejēs,
Apēntās blezdingelē narda pu kluojēma.